

TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ

Mustafa AYDIN

“Cinsel sapmanın yaygınlaştırılıp bir hayat tarzı hâline getirilmesi nesnel fiziksel bir olgu olmaktan çok, kültürel bir olgudur. Esasen uzmanlar bizim bu yargımızı doğrulamaktadırlar. Araştırmalar gösteriyor ki eşcinsel eğilimler her iki cinsten de en çok ergenlik dönemlerinde gelişmektedir. Bu dönemde çocuğun çevresindeki erkek ve kadın modeller, farklı cinslerdeki davranışlar, giyimler, yanlış eğitim biçimleri, tecessüslerin yanlış yönlendirilmesi, hayatı algılamadaki eksik paradigmler vb. cinsel sapma eğilimlerinin temelini oluşturmaktadır.”

“Eşcinsellik, eşit cinsellik gibi söylem ve eylemlerle hemen dünyanın her yerinde yaşamakta olan söz konusu yasak kaldırılıp toplumlar bir hayvan sürüsü hâline getirilmek istenmektedir. Toplumları gönüllerince gütmek isteyenler tarih boyunca önce onun düzenini yıkmayı esas almışlardır. Toplum düzeni bozmak için üzerinde öncelikle durulabilecek iki kurum vardır. Din ve aile. Onun için de toplumsal düzeni sarsmak isteyenler insanlık tarihi boyunca bu iki kurumu hedef almışlar ve bu iki kuruma karşı yoğun bir mücadele içinde olagelmışlerdir.”

İnsanın doğarken getirdiği cinsiyet kimliğini geçici ve dolayısıyla nötr bir kimlik sayan, cinsiyetin tercihli bir insani hâl olduğunu kabul eden, her türlü cinsel ilişkiyi meşru sayan bir proje yürürlüktedir ve yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. Arkasında küresel örgütler yer almaktadır. Bu insan fitratına aykırı bir gelişmedir.

Kadim Kültürlerde Kadın ve Erkek Algısı

Günümüz modern kültürüyle kadim kültürlerin kadın ve erkeğin özellikleri üzerine, ortak diyebileceğimiz bir kanaati vardır. Mesela bir Hint mitolojisine göre kadın ve erkeğin yaratılışı şöyle tasvir edilir:

Tanrı, yaprağın hafifliğini, ceylanın bakışını, güneş ışığının kıvancını, sisin göz yaşını aldı; rüzgârın kararsızlığını, tavşanın ürkekliğini buna ekledi. Onların üzerine kıymetli taşların sertliğini, balın tadını, kaplanın yırtıcılığını, ateşin yakıcılığını, kışın soğuşunu, saksığının gevezeliğini, kumrunun sevgisini kattı. Bütün bunları karıştırdı, eritti ve kadını yarattı. Yaratıldığı bu kadını erkeğe emanet etti.

Tanrı, kaplumbağanın yavaşlığını, boğanın bakışını, fırtına bulutlarının kasvetini, tilkinin kurnazlığını, boranın dehşetini aldı, sülügün yapışkanlığını, kedinin nankörlüğünü, hindinin kabarışını, gergedan derisinin sertliğini onlara ekledi. Bunun üzerine ayının kabalığını, bukalemunun şıpsevdiğini, sivrisineğin vızıltısını kattı *ve erkeği yarattı*. Yarattığı bu erkeği adam etsin diye kadına verdi.¹

Buna göre kadın ve erkek arasındaki tek eşitlik sayılarındanadır. Toplumu meydana getiren insanların yarısı erkek, yarısı kadındır. Dişi doğan bebek sonra, kız çocuk, kız kardeş, abla, genç kız, kız arkadaş, gelin, eş, anne, olur. Akrabalık ilişkileri için de gelin, baldız, yenge, büyükanne, görümce, elti, hala teyze, vb. olur. Erkek doğan bebek ise, erkek çocuk (oğul), erkek kardeş, ağabey, delikanlı, erkek arkadaş, koca ve baba olur. Akrabalık ilişkileri içinde ise amca, dayı, büyük baba, dede, enişte, damat bacanak, kayınbirader gibi roller alır. Bu sözcükler bir cinse açık, ötekine kapalı isimlerdir. Sonradan cinsiyet değiştiren birisinin asla kazanamayacağı niteliklerdir. İnsanların hayvanlarla ilişkisi ne ise bunların yakınlarıyla ilişkisi de budur.

Kadın-erkek arasındaki işbölümünün önemli bir kısmı şüphesiz biyolojik kökenlidir. Aileyi, hatta insanı Allah'ın bir adı olan rahim(i) ile kadın temsil eder. Bebeği kadın doğurur, emzirir, bakar ve büyütür. Ona dilini öğretir, aile terbiyesini verir. Erkek, farklıca olan gücüyle ona destek verir. Kadının bu sıkıntılarına karşılık ekstra bir sorumluluk üstlenir. Bu en doğal iş olan doğum süreci nedeniyle kadın eve daha çok bağlı kalır. Ama buna rağmen erkek avlar, kadın toplar, erkek keser kadın yolar, pişirir. Erkek eker, kadın biçer, hayvanları erkek otlatır, kadın sağıyar, yoğurt peynir yapar. Erkek kırpar, kadın eğirip örer, erkek evin çatısını kurar, kadın sıvar badanalar. Böylece daha çok kadın iç işlerine erkek dış işlerine yönelir.

Şimdiki cinsellik tüccarlarının sandığı ve yaptığı gibi rol dikte edilmez, kadın-erkek uygun olanı, bazen tek başına, bazen birleşerek, bazen yer değiştirerek yapar. İnsan doğası gereği, göz önünde bulundurulmuş bazı ilkeler yok değildir. Mesela daha çok güç gerektirenleri erkek yapar. Her şeye rağmen kadının bir cinsel edilgenliği vardır ve bu sebebiyle her zaman her yere sokulmaz, güncel bir deyimle pozitif bir ayrımcılık yapılır. Hatta erkekler diğer bazı canlılarda olduğu gibi özel testlerden geçer, tabir caizse bir soğan erkeği olmadığını ispatlar. Tıpkı yaşlının, tecrübesi gereği saygın görülmesi gibi...

Sanayi devrimine kadar kadın-erkek rolleri arasında bir çatışma olmamıştır. Sanayinin, herkesi kendi işinden edip zorunlu işçi hâline getirdiği bir dönemde doğal olarak kadın-erkek arasındaki o eski geleneksel iş bölümü sarsılmış, kadın o eski iç işlerinin yanında bir de erkeğin dışarıda yaptığını yapmak zorunda kalmıştır. Önceki iş bölümü doğal olarak kolayca değiştirilemez. Yukarıda da belirttiğimiz gibi aslında bütünüyle fitri ve zorunlu olmayan roller doğal olarak tartışma konusu yapılır ki buna toplumsal cinsiyet adı verilir. Bu yeni durumda

¹ Bozkurt Güvenç, *İnsan ve Kültür*, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1984, 2. B, s. 252.

yeni işbölümü tartışılırken asıl sorun erkek-kadın arasında paylaşılan işlerin ne dereceye kadar erkeğe veya kadına ait olduğu sorusudur.

Şüphesiz insan doğasının gereği olan ve değiştirilemeyen roller vardır. Bir toplum için önem taşıyan rollerin bir kısmı aileseldir. Ailesel roller tartışmasız cinsiyet ve yaş üzerine kuruludur. Mesela abla kadındır ve diğer kardeşlerden büyüktür.

Cinsel Fark ve Sorun Hâline Getirilmesi

Bilindiği üzere cinsiyet, canlı türler içerisinde doğal bir farklılığı ifade eder. Yani her tür kendi içerisinde dişi veya erkek olarak yer alırlar. Bu yasa insan için de geçerlidir. Biyolojik olarak bir başka tercihe yer yoktur. Günümüzde biseksüellik gibi kavramlarla ifade edilen (kadın-erkek karması bir üçüncü şık patolojik marazi) bir olgu olarak var olabilir. Yaratılıştan gelen ve eski dilimizde hüsnâ olarak ifade edilen cinsiyetsizlik durumu da istisnai bir olgudur. Dünden bu güne iki cinsiyetten birinin oluşmadığı hüsnâlık ender rastlanan bir durumdu. Bu insanlar tantanadan, saldırganlıktan uzak hayattan gelip geçerlerdi. Belki zorunlu olarak bir operasyonla cinsiyetleri belirlenebilirdi ama bu işlem bilinmiyordu. Dolayısıyla diyebiliriz ki günümüzdeki eşcinsellik adı verilen ikili cinsellik insan doğasına aykırı, olumsuz toplumsal şartlar ve patolojik bireysel eğilimler bileşkesinde doğmuş yeni bir olgudur.

Cinsiyet olgusundan sorun çıkarmaya çalışan ve toplumsal bir kargaşa yaratmaya çalışanlar bu yaklaşıma itiraz etmekte, kendileri için öngördükleri hayat projesini dayandıkları küresel güçlerin de desteğiyle tüm insanlığa dayatmaktadırlar. Cinsiyetçilerin dedikleri şöyle özetlenebilir:

“İnsan dünyaya geldiği zaman her ne kadar kadın veya erkek bir cinsiyetle doğar ise de toplum ona verdiği belli rollerle ona ayrı bir cinsiyet yükler, onu kadın veya erkek olarak damgalar ve yeniden üretir. Bu kişi daha sonra hayatı boyunca bu cinsel rolü yapmak zorunda kalır. Hâlbuki insanlar ergenlik dönemine geldiklerinde erkek veya kadın ya da iki yönlü (biseksüel) olmaya karar verebilmeli, gerektiğinde tıbbi operasyonlar geçirerek çok yönlü bir evlilik daha doğrusu cinsel ilişki içinde olabilmelidirler. Buna olumsuz bakan toplum değer yargıları bertaraf edilmelidir. Eşitlikçi cinsel özgürlük budur...”

Psikolojide yüzyıldır etkinliğini devam ettiren Freudizme göre de kadının cinsel organı erkek tarafından bir biçimde çalınmıştır. Telafisi imkânsız olan bu duygusal süreç insanların sadece cinsel değil, tüm kimlik kişilik yapısını dokur. Asıl sorunun kaynağı sosyalleşme ve eğitim değildir. Bunlar birer aksesuardırlar ve bu sorunu ortadan kaldıracak hiçbir faktör de yoktur.

Erkek-kadın ayırımı da bu temel cinsel farklılık üzerine oturur. Farklılık sadece bir bilinç olgusu değil, ontolojik (varoluşsal) bir olgudur ve dolayısıyla insan tabiatına uygun olarak aşılamaz. Ve yine söz konusu farklılık hiçbir zaman ontolojik bir üstünlük ve aşağılık anlamına gelmez. Çünkü bu durum insanların irade ve kararlarıyla gerçekleşen bir şey değildir. Eşcinselcilerin dediği gibi sonradan, kadın olarak doğanların erkek, erkek olanların kadın ol-

masına imkân yoktur. Patolojik bir durumdur bu, sorunu azdırmak. İnsan doğasının hilafına içinden çıkılmaz hâle getirmek demektir. Cinsler birbirine muhtaçtır, hiçbir cins insani çerçevede kendisine yeterli olamaz.

Dünyaya gelen insan, kız-oğlan başlangıçta organik bir farkın dışında birbirlerine hayli benzeşirler. Ama yaşanan süreç içinde sadece toplumsal hayata ve onun beklentilerine uyma çabası olmaksızın önemli bir farklılaşma yaşarlar. Her şeyden önce bedenler ciddi bir değişime uğrar. Kızlar ergenlik dönemine geldiklerinde doğuma hazırlık olmak üzere kadınlık hâlleri başlar, kalçaları genişler. Sesler değişime uğrar, erkeğinki kalınlaşırken, kadının ki incelenir. Eğilimler, duygular farklılaşır, mesela kadında kendinden daha güçlü olan bir erkeğin pazuşuna dayanmak, göğsüne yaslanmak ihtiyacı doğar. Bunlar sıkça iddia edildiği gibi bebekken eline tutuşturulmuş oyuncak farklarından doğmuş gelişmeler değildir. Hayvanlar âleminde bile bu cinsel farklılık açık bir şekilde gözlenir. Vücut yapıları, davranışları birbirinden farklıdır.

Avrupa Birliği standartları çerçevesinde toplumsal hayatımızda cinsiyet patentli kız, karı-koca, gibi kavramların yasaklanması akla ziyan bir harekettir. Buna göre kızlık yok kadınlık vardır. Çünkü kız bakire imajını taşımaktadır. Bakirelik ise cinsel hayata katılamayan bir ilkelik hâlidir. Artık karı-koca yok, erkek veya kadınlardan oluşan eşler vardır. Anne-baba yok, birinci ebeveyn-ikinci ebeveyn vardır. (Gerçi birinci ve ikinci niteliği bile bir ayırmacıdır, ama herhâlde ihtiyaçlarını karşıladığı için sorun görmüyorlar).

Şüphesiz bunlar insan hak ve özgürlükleri ve eşitliği adına yapılmış olamaz. Bu insanlığa bir dayatmadır. İnsanları olduklarından, inançlarından farklı bir duruma zorlamaktır. Hatta düzenlemeler, bu saçma sapan kurallara uymayanların cezalandırılmasını getirmektedir. Eğer bu bir eşitlikse, sırada insanlarla hayvanların eşitlenmesi vardır. Esasen Batı kültüründe evrimci çizgide 17. yüzyıldan bu tarafa insanın, kendi çabasıyla daha gelişmiş bir hayvan hâline geldiği, bir insani öz alanının bulunmadığı, Tanrı'ya karşı hiçbir şekilde borcunun olmadığı, doğayı ve nesli doğasının hilafına istediği gibi kurabileceği, bir hesap vermenin de söz konusu olmayacağı görüş ve inancı hâkimdir. İnsanlık tarihi boyunca paganizmin (müşrik inancının) temel esprisi de budur. Şimdiki dayatma da her şeyi tekleştiren çok ortaklı bir küresel iktidarın işidir.

Şüphesiz cinsiyetin biyolojik ve toplumsal tipleri vardır. Biyolojik cinsiyet, insanın doğarken getirdiği cinsiyettir. Bu, insanın fitratının bir gereğidir. Müdahalelerle elde edilmiş bir sonuç değildir. Anladığımız kadarıyla isteyerek veya istemeyerek ortaya çıkan veya bir operasyonla gerçekleşen cinsiyet değişiklikleri insan doğasıyla uyumlu olmadığı için müntesiplerini tüm söylemlere rağmen derin bir ruhsal bunalıma sürüklemekte ve kişiyi toplumsal uyumdan yoksun, saldırgan hâle getirmektedir.

Cinsel Sapmalar

Geçen yüzyılın ikinci yarısında Amerika Barolar Birliği 1955'te, Amerikan Psikiyatri Birliği 1970 de, Dünya Sağlık Örgütü (WHO) 1993'te kademeli olarak zina, çocuk erotikizm, kürtaj, evlilik öncesi cinsel ilişki, karı-kocaların birbirini aldatması; ahlaken sapma, hukuken suç, tıbben hastalık olmaktan çıkarılmıştır. Anthony Smith'in ifadesiyle ayak uyduramadığı geleneksel kültür kalıplarını yadsımış, bu alandaki sapkınlıkları normal olarak gösterme yüz-süzlüğünü göstermiştir. Yani yüksek tipli dinlerin ve kadim kültürlerin mücadele edegeldikleri bu düşüklük doğal bir hâl olarak kabul edilmiştir. Yüksek tipli dinlere göre bunlar ilkel pagan (müşrik) eylemleridir. Tevhidi bir inançtan kopmayla ortaya çıkmış işlerdir. Bu gidişle Dünya Sağlık Örgütü'nün gelecekte normal cinsellik olan iki ayrı cins arasında belli kurallar çerçevesindeki ilişkinin (yani evliliğin) bir suç ve hastalık olduğunu ilan etmesi mümkündür. Mesela bunu ruhsal bir saplantı olarak görebilir.

Şüphesiz insanlar homojen değil, farklı eğilimlere sahip heterojen varlıklardır. Her insan farklı konularda sapmalar gösterebilir ve başkalarına zarar vermediği sürece bir dereceye kadar tolere de edilebilir. Ancak burada farklı bir sorunla karşı karşıyayız. Sapma, örgütlü bir biçimde pek çok imkân kullanılarak dayatılmaya, bütün bir topluma yaymaya çalışılmakta, bu gelişmeye uymayanları tehdit etmektedir. Kaldı ki normal bir insanlık hâli olarak görülen bu sapmaların oluşturulan anormal ortamların, özel olarak üretmelerin dışında makul bir açıklaması yoktur.

Şu açıkça bilinen bir gerçektir ki mesela eşcinsellik doğuştan gelen bir durum değildir. Onu mevcut şartlar üretir ve tabi kontrol altına da alınabilir veya yaygınlaştırılabilir. "Cinsel yönelim" iddia edildiği gibi bir cinsten doğmak gibi doğal bir eğilim değildir. Bu sonradan türe(til)miş bir eğilimdir. Cinsellik zorunlu olarak biyolojik oluşumun üzerinde devam eder. Normalde cinsiyetin toplumsallığı bu çizgiyi yok sayamaz. Ancak kültürel tanım ve yüklemelerin doğru veya yanlış olduğuna işaret eder. Sözelimi senin cinselliğin yanlış bir tercihtir diyemez. Bu çerçevede, kadın öğrenim göremez, oy kullanamaz, gibi cinsiyetle ilgili bir yargının cinsiyetle ilişkisinin olmadığını söyler.

Cinsel sapmanın yaygınlaştırılıp bir hayat tarzı hâline getirilmesi nesnel fiziksel bir olgu olmaktan çok, kültürel bir olgudur. Esasen uzmanlar bizim bu yargımızı doğrulamaktadırlar. Araştırmalar gösteriyor ki eşcinsel eğilimler her iki cinsten de en çok ergenlik dönemlerinde gelişmektedir. Bu dönemde çocuğun çevresindeki erkek ve kadın modeller, farklı cinslerdeki davranışlar, giyimler, yanlış eğitim biçimleri, teccüslerin yanlış yönlendirilmesi, hayatı algılamadaki eksik paradigmler vb. cinsel sapma eğilimlerinin temelini oluşturmaktadır.

Elbette işin bir sosyal boyutu vardır. Cinsel davranışı biyolojik cinsiyetiyle uyumlu olmayan örnekler, pozitif veya negatif bir tepkiyle çocuğu cinslere normalin dışında bakmaya, karşı cinsten soğutmaya veya özendirilmeye sebep olabilmektedir. Tabi bunların normal karşılanması ve hatta bu hayatı sırf haz alınacak bir yer olarak algılayan bir dünya görüşü, insanı

sapmalardan arındırma yerine teşvik edebilmekte, bunların bir hak olarak tescili ise sapma yollarını kolaylaştırmaktadır. Amerika'daki bazı araştırmalar, söz konusu olumsuz ortamın daha ergenlik döneminde bazı tecessüslerin denenmesini, bunun ise bazı kişilerde kalıcı bir tabiat hâline gelmesini sağladığını göstermektedir.

Bu kültürel ortamın yanında yine uzmanlara göre işin bazı psikolojik nedenleri de vardır. Mesela psikanaliz kuramcılarına göre, anneye aşırı bağlılık, ayrılma korkusu, iğdişlik fobisi, aşağılık duygusu, cinsel başarısızlık bunaltısı ve mazoşist eğilimler erkekte eşcinselliğin sebepleri arasında sayılabilir. Bir başka önemli tespit de cinsel serbestlik ortamının çift yönlü cinselliği artırdığıdır. Yine uzmanların bir tespitine göre cinsel uyarıcıların fazlalığı, çocukların daha erken yaşlarda ergen olmasını doğurmaktadır.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Cinsiyet Ayrımcılığı

Toplumsal cinsiyet eşitliği, bazı durumlarda kadın cinselliğinin edilgenliğinden kaynaklanan bir eşitsizliği getirmektedir, erkeklerce daha bir istismar edilebilir, eşitsizliğin tam aksi bir durumun gerçekleşmesini, yaygın bir deyimle metalaşmasını getirebilmektedir. Bu durum doğal sınırları gözetmenin dışında hukukla çözülebilecek bir sorun değildir.

Toplumsal cinsiyet eşitliği ile yapılmak istenen şey, ensest yasağının sağladığı toplumsal düzeni ortadan kaldırmaktır. Bilindiği üzere ensest baba-kız, anne-oğul, erkek kardeş-kız kardeş gibi en yakınların birbirleriyle evlenmeleri ve tabii cinsel ilişkide bulunmalarıdır. Bu yasak insanlık tarihinin en köklü ve yaygın yasağıdır. İmparator kültürlerindeki bir iki istisnanın dışında açıkça kimse ihlal etmemiştir. Çünkü bu ihlalin karşılığı çoğu kere öldürülmekle sonuçlanmıştır. Ensestin dini, biyolojik ve psikolojik bazı sebepleri gösterilmiş ve mesela bu cinsel ilişkiden hastalıklı çocukların doğacağı, yakınlığın psikolojik bir cinsel tiksinti uyardığı, bir ilahi emirle yasaklandığı gibi sebeplere dayandırılmak istenmişse de bunlar söz konusu yasağı bütünüyle açıklayamamaktadır. Çünkü yakınlık cinselliğin önünde yeterince bir engel teşkil etmediği gibi sağlıklı çocuklar doğabilmekte ve ilahi emirler ihlal edile gelmektedir.

Sosyolojinin önde gelen isimlerinden olan Durkheim'a göre ensest yasağını açıklayan en makul sebep toplumsal düzen ihlalidir. İnsanlık tarihi boyunca toplumlar sosyal kaostan kaçınmışlar, düzen konusunda çok kararlı davranmışlar ki toplumsal kararlılığın en önemlerinden birisi budur. Gerçekten de bu yakınlıktan doğan çocuklar kimin nesidir. Mesela anne-oğul ilişkisinden doğan bir çocuk, babasının kardeşi; anne, babanın hem annesi hem karısı, vb. durumunda olmaktadır. Bu düzeni açıklamada kullandığımız soy anlamını yitirmektedir ki toplumlar böylesi karmaşaya izin vermemişlerdir.

Şimdi eşcinsellik, eşit cinsellik gibi söylem ve eylemlerle hemen dünyanın her yerinde yaşanmakta olan söz konusu yasak kaldırılıp toplumlar bir hayvan sürüsü hâline getirilmek istenmektedir. Toplumlara gönüllerince gütmek isteyenler tarih boyunca önce onun düzenini yıkmayı esas almışlardır. Toplum düzeni bozmak için üzerinde öncelikle durulabilecek iki

kurum vardır. Din ve aile. Onun için de toplumsal düzeni sarsmak isteyenler insanlık tarihi boyunca bu iki kurumu hedef almışlar ve bu iki kuruma karşı yoğun bir mücadele içinde olmuşlardır. Antikçağda Eflatun'un *Devlet* adlı eserinden Yeniçağda Bacon'ın *Yeni Atlantis*'ine kadar, yüzü aşkın ütopyanın yüzde doksanı hayal ettiği toplumu ailesiz, kadın-erkek herkesi serbestçe cinsel ilişkide bulunabileceği bir hayvan sürüsü olarak tasarlamaktadır. Günümüzde egemen olan modern ütopyasının nihai hedefi de budur. Modern dünyada ütopyya karşı durabilecek yegâne din olan İslam'ın yaşadığı trajedi ise ayrı bir izahı gerektirmeyecek kadar açıktır.

Gerçekten hedef ailenin yıkılmasıdır. Pek çok sapık projenin aile içinde değerlendirilmesinin başka bir anlamı olamaz. Mesela eşcinsel evlilik, bir dostluk veya arkadaşlık ilişkisi, toplumsal değerlerden kopmuş bir yaşama biçimi olarak değerlendirilebilir. Ancak söz konusu hareket ısrarla evlilik ve aile kapsamının içine sokulmaya çalışılmakta, çocuk sorulduğunda da tam bir yüzüzlükle yuvalardan alınmış talihsiz çocuklar evlat olarak gösterilmektedir. Doğum kontrolü gibi yollarla yaklaşık yüzyıldır dünya nüfusunu kırmak için uğraşanlar şimdi bu projeye yenilerini eklemektedirler.

Aslında eşitliğin karşıtı eşitsizliktir. Şüphesiz eşitsizlik istenmeyen bir şeydir. Ahlak dışı, toplumsal normlar dışı doğal olarak hukuk dışıdır. Ne var ki eşitliğin tabiatındaki sorun eşitsizlik daha bir sorun taşımaktadır. Ancak bunun farkında olan hukuk, sorunu, "ayırıcılık" olarak nitelemiştir. Ne var ki bu kavramlaştırma da sorunu çözmemektedir, çünkü ne yapıldığında ayrımcılık yapılmış olur fitraten varolan ayrımların yanında toplumsal bir gerçekliği olan ayrımlar da vardır. Dolayısıyla da bir yerlerde kurgulanmış ayrımcılık ilkelerinin hep doğru olduğu düşünülemez.

Ayrıcalığın giderilip toplumsal eşitliğin sağlanması iddiası daha başka amaçlar taşıyan bir dünya görüşüdür. Düzinelerle sayılan farklı cinsel tutumlar zaten peşinen bir eşitsizliği ifade etmekte ve hatta ayrımcılığın nedeni olmaktadır.

Cinsiyet Ayrımcılığı ve Din

Bu süreçte çoğu kere din suçlanmaktadır. Onun için cinsiyet ayrımcılığında dinin rolüne bir dönüp bakmakta yarar vardır. Dinin, şüphesiz genel kurumsal ilişkilerinin yanında aile ile irtibatlı daha alt pek çok olgu ile bağlantıları üzerinde durulabilir. Kadın-erkek ilişkileri, cinsiyet rolleri bunların başında gelmektedir. Aşkın kaynaklı din, hayatın farklı alanlarını düzenlerken bu alanla ilgili ilkeler de getirmiştir. Sosyoloji alanında son zamanlarda sıkça kullanılan bir kavramsallaştırmayla dinin bir beden siyaseti vardır. Daha sade bir ifadeyle din açısından "Bu beden bana aittir, istediğim gibi kullanırım" düşüncesi sonuna kadar doğru değildir. Din, bu siyaseti bireyin iradesine bırakmakla birlikte Tanrı'nın da insan bedeni üzerinde nihai bir tasarruf hakkının olduğunu kabul eder.

Bu alanla ilgili olarak ilk karşımıza çıkan konu, cinsiyet rolleriyle ilgili farklılıklardır. Kabaca söylemek gerekirse din cinsiyet rolleri arasındaki farklılığı bir veri olarak alır. Tüm canlılar dünyasında olduğu gibi insanlık alanı da erkek-kadın iki ayrı cinsten oluşmaktadır ve bunların kendine özgü özellikleri vardır. Dini gerçeklik, ahlak sisteminin bir gereği olarak, alıcı-satıcı, işçi-patron, öğrenci-öğretmen, gibi ikili farklılıklar üstüne oturmakta, ilkelerini bu ikililer üzerinden gerçekleştirmektedir. Test edilen dindarlık buradaki adalet ve hakkaniyette aranmaktadır. İşte dinin esas aldığı önemli ayrışmalardan birisi de kendisini erkek-kadın, karı-koca ayrışması gibi noktalarda gösteren cinsiyet rolü farklılaşmasıdır.

Başta İslâm olmak üzere yüksek tipli dinler, kadın erkek farkını bir veri olarak alır ve bunun üzerine sosyal ilkeler yüklemeye çalışırlar. Yani genel sosyolojik kabullerde olduğu gibi bir biyolojik cinsiyet ve bir de toplumsal cinsiyet vardır. Bilindiği üzere biyolojik cinsiyet, fiziki biyolojik farklılığı ifade eder. Tartışmasız olarak doğumu kadın yapar. Din kökenli yaratma kuramının temel esprisinde kabaca erkek tohum, kadın topraktır.

Toplumsal cinsiyet, biyolojik cinsiyet ayırımının üzerine toplumların yüklediği cinsiyet biçimidir ve asıl tartışmalı olan da bu kısımdır. Doğumun kadına ait olduğunda bir tartışma söz konusu değildi ama bazı mesleklerin erkeğe ait olduğu şüphesiz tartışılabilir bir konudur. Bu gelinen noktada cinsiyet ayırımı ile cinsiyet ayrımcılığı arasında bir farkın olduğunun altı çizilmelidir. Bazı feminist çevreler, dinin cinsel ayrımcılık yaptığını ve erkek lehine bir tavır koyduğunu ileri sürmektedirler. Ancak bu görüş doğru değildir.

Cinsiyet ayırımını esas alan bütün yüksek tipli dinlerin cinsel sapma gibi farklılıkların ihlaline sıcak bakmadıklarında şüphe yoktur. Ancak bunun ötesinde cinsel ayrımcılık ve bunun tipik görünüşlerinden birisi olan kadının aşağı türden bir varlık olarak görülmesi dini değil, sosyal kökenli bir yaklaşımdır. Çünkü yüksek tipli din geleneği, kadın ve erkeğin kendilerine özgü farklılıkları birleştirerek ortak bir hayatı ortaya çıkardıklarını kabul eder.

Hemen bütün yüksek tipli dinlerde yer alan Hz. Âdem ve Havva metaforu da bu gerçeği anlatır. Buna göre insanoğlu ta başlangıçta bir erkek ve kadın birlikteliği içinde var edilmiş, kendilerine özgü artı ve eksileri bulunsa bile birbirlerinin karşısına yerleştirilmemişlerdir. Kur'ân'da yer alan "Ey insanlar, biz siz bir erkek ve kadından yarattık, sonra tanışıp kaynaşasınız diye boy ve soylara ayırdık" (Hucurat 13) ayeti de bu gerçeğe işaret etmektedir. Bu noktada kadının zarif yaratıcılığıyla erkeğin güçlü koruyuculuğu arasında bir köprü kurulmuş, sağlıklı gerçekleştirim, kulluğun ölçeklerinden birisi kabul edilmiştir.

Ne var ki cinsel ayrımcılık toplumsal şartlardan kaynaklanmasına rağmen içselleştirilmesinde dinden yararlanıldığı için din kaynaklı olduğu sanılmaktadır. Şüphesiz dinin de bir plastitesi vardır, bükülmez değildir. Tüm değer sistemleri gibi kullananların yorumuna açıktır. Buradan doğan hata da dine özgü bir hata değildir. Bazı kereler dillendirildiği gibi eğer kutsal metinlerin bir ataerkil tefsiri (yorumu) söz konusu ise bu görüş de doğrudan dinin değil, toplumsal eğilimlerin bir ifadesidir.

Ayrımcılığın doğrudan dinden kaynaklanmadığının en önemli delili, uygun bulmadığı cinsel sapmalar konusunda bir kadın-erkek ayırımı yapmamasıdır. Yukarıda da belirtildiği üzere din cinsiyet alanında da bir beden siyaseti güder ve onun kullanımıyla ilgili kurallar getirir ama bu kurallar özde cinslerin ikisini de kapsar. Öncelikle aileyi kollamayı esas alan zina yasağının iki cins için de geçerli olması bunun en açık örneğidir.

Sonuç olarak denebilir ki insanın doğarken getirdiği cinsiyet kimliğini geçici ve dolayısıyla nötr bir kimlik sayan, cinsiyetin tercihli bir insani hâl olduğunu kabul eden, her türlü cinsel ilişkiyi meşru sayan bir proje yürürlükte ve yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. Arka-sında da küresel örgütler yer almaktadır. Bu insan fitratına aykırı bir gelişmedir. Cinsiyet tüm varlığa, var edilirken verilen bir özelliktir. Bu çerçevede doğan sorunlar çözülür, yaygınlaştırılıp kangren hâline getirilmez. Hele patolojik bir durum normal insanlara dayatılamaz. AB normlarına sahip olacağız, diye bu çerçevedeki normların altına imza atanları da uyarmak isteriz. Bu tür konularda herkesin payına düşen sorumlulukları vardır.